

KPOP Academy

Ombres a l'escenari

MINA FINCH

Il·lustracions de
LUCÍA SANTOS

**BARCANOVA
EDITORIAL**

La limusina avançava lliscant per la ciutat com si flotés damunt d'un núvol. A fora, els carrers eren un formiguer de botiguers, treballadors i estudiants que anaven a la seva. La Hana estava estarrufada al seient luxós del darrere, mentre observava com l'escena desfilava com si fos una pel·lícula muda. Podria acostumar-se a viatjar amb tant d'estil.

Ahir, ella encara era una formigueta més entre la multitud. Vestida amb l'uniforme de l'escola, havia travessat a correu les parades del mercat, fonent-se de calor mentre s'afanyava entre les olors picants i dolces de *tteokbokki*, creps de mongeta mungo i *dumplings*.

Avui era un dia completament nou. Avui, la Hana es dirigia cap a la K-pop Academy per al seu primer dia com a *trainee*. La van envair unes ganes sobtades de pessigar-se. Però va optar per desplegar la carta que

subjectava amb força a la mà. Una invitació. Una beca signada per la directora de l'acadèmia en persona, la Lee Eun-bi.

Estava llegint la carta per centèsima vegada quan es va adonar que la limusina s'havia aturat davant de la K-pop Academy. L'escola s'alçava imponent rere la finestra. Va fixar-se en aquella presència compacta, en els finestrals que anaven de terra al sostre i en les enormes portes dobles. Encara tenia la sensació d'estar somniant, però el cor accelerat i les mans suades li deien el contrari. Allò era ben real. Ella era allà, una «misteriosa» estudiant traslladada, que arribava en una limusina. Era la mena d'entrada amb què fantasiava qualsevol aspirant a estrella del pop.

Per sort, havia tingut molta cura a vestir-se com marcaven els estàndards: ulleres de sol exagerades, vambes amb brillants i una americana vermella per sobre del seu vell uniforme escolar. Sabia que destacaria entre els uniformes blaus de la K-pop Academy, però no era precisament aquell l'objectiu, si volia convertir-se en una estrella?

En una zona pavimentada davant de l'escola, a pocs metres del carril de parada, havia començat una

competició de ball. Devia haver-hi un centenar d'estudiants aplegats mirant l'espectacle.

La Hana va inspirar profundament i es va recompondre per a la seva gran entrada.

Es va obrir la porta del cotxe i el xofer li va atansar la mà amb un guant blanc per ajudar-la a sortir. «Fingeix fins que ho sentis», es va dir. «Pertanys a aquest lloc.» Va fer la seva cara d'escenari, va trepitjar l'asfalt i va fer un pas ferm cap al seu futur.

Malauradament, aquell pas va ser més aviat una ensopegada. Li va semblar que tot passava a càmera lenta: el seu cos va fer tentines endavant i les mans, preparant-se per a la caiguda, van topar contra l'esquena d'una noia alta amb una llarga trena vermella. Aquella noia va xocar contra una altra noia de cabells rossos blanquinosos i, en qüestió de segons, totes les ballarines cantants van caure a terra com fitxes de dòmino, amb la Hana de bocaterrosa al capdamunt de la pila.

—Surt de sobre meu! —va cridar una veu aspra des del fons de la pila—. Què coi us passa, búfals barroers?

Amb una força gairebé inhumana, la intèrpret amb veu aspra, una diva menuda de cabells taronges, es va

posar dreta i va fulminar amb la mirada la resta de noies, que encara s'estaven espolsant.

—Taeyang, això ha sigut una de les teves bromes o és que has perdut l'equilibri? Hem de fer-ho millor, i SEMPRE hem d'anar sincronitzades.

La Taeyang, la noia de la trena, va negar amb el cap.

—No em mireu a mi. Jo només estava fent el que tocava, intentant seguir el ritme. I aleshores he notat una empenta.

—Nari? —La diva de veu aspra va clavar la mirada en la noia rossa, que feia cara de desitjar ser invisible. La noia va sacsejar el cap amb tanta força que els cabells rossos li van caure davant la cara.

«Digues alguna cosa», es va dir la Hana. «Et respectaran si reconeixes que has sigut tu.»

—He sigut jo.

La noia de cabells taronja va mirar la Hana amb les celles arrufades. Semblava que augmentava de mida a mesura que s'hi acostava.

—Tu? I qui coi ets tu?

La Taeyang va posar la mà a l'espatlla de la seva amiga enfadada.

—És la cullera bruta —va mussitar, sense treure la vista de sobre la Hana.

—Què acabes de dir-me? —va preguntar la Hana, sorpresa. Com a triple promesa del seu districte —cantant, ballarina i actriu—, la Hana no havia rebut gaires insults a la seva vida; per això, aquell comentari li va coure (tot i no saber ben bé què volia dir).

La Nari va aparèixer al costat de la Hana.

—La Taeyang no ho diu pas amb mala intenció —va dir amb veu suau—. Només repeteix el que va dir la Soojin quan vam esbrinar que et traslladaves aquí.

—Ah, i aquesta és la Soojin? —va dir la Hana, mirant la diva de cabells taronges de fit a fit—. I què és ella, una cullera neta?

—Soc una cullera d'or. Com si no m'haguessis reconegut. —La Soojin va girar els ulls en blanc. Aleshores va veure l'expressió buida de la Hana—. Valga'm Déu. Has estat vivint sota una pedra? De debò que no saps qui són els meus pares?

—No, però mira: de debò que sento molt haver espatllat el vostre ball o el que fos. És el meu primer dia. Dona'm un respir, d'acord? —va dir la Hana.

—Sigues respectuosa, *unnie* —li va xiuxiuejar la Nari a l'orella—. Els pares de la Moon Soojin són reialesa de la K-pop Academy.

Abans que la Hana pogués fer cap pregunta, una dona rabassuda, amb ulleres gruixudes i pas ràpid, se li va acostar. No calia cap presentació. Era la directora Lee, la creadora d'estrelles i el motiu pel qual la K-pop Academy encapçalava la llista d'escoles somiades per qualsevol artista jove. La seva reputació de severa era tan famosa com el seu ull per detectar talent.

—Kim Hana, has fet una entrada força memorable. Creus que podràs arribar fins a l'edifici sense provocar més enrenou?

La Hana va fer una gran reverència.

—Sí, directora Lee. Em disculpo per la meva poca traça.

La Hana va agafar les bosses al xofer i li va donar les gràcies.

—Les teves cartes de recomanació van fer-me suposar que no tenies cap defecte. Sembla que baixar d'una limusina és una habilitat en què no t'aniria gens malament un xic d'entrenament.

A la Hana li va semblar entreveure que la directora intentava amagar un somriure. Potser no era tan dolenta al capdavall.

Mentre la directora s'enduia la Hana lluny de les ballarines, la Soojin va grunyar una advertència:

—Això no s'ha acabat!

La directora va fer veure que no s'havia adonat del comentari de la Soojin i es va inclinar cap a la Hana, amb complicitat.

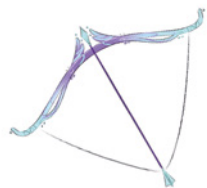
—No has estat escollida només pel teu talent com a estrella del K-pop, Kim Hana. La teva instrucció en arts marcial em va cridar l'atenció. Et necessitaré més tard avui. Hem de veure'ns en privat per parlar de com les teves habilitats particulars poden resultar útils. Em temo que aviat ens faran falta.

—Em sento honorada que s'hagin fixat en mi, directora Lee, i estic molt agraïda pels fons de la beca...

—va començar la Hana, però la directora la va tallar.

—Potser no estaràs tan agraïda un cop travessis aquestes portes. Ara he d'anar a ocupar-me de la Moon Soojin abans que l'ombra de la seva ràbia inundi el pati.

Quan la Hana va creuar les grans portes dobles de la seva nova escola, va intentar centrar-se en l'enormitat del moment: eren els primers passos de la seva nova vida de somni com a estrella del K-pop. Però no podia deixar de pensar en l'advertiment de la directora i en

l'enrabiada de la Moon Soojin, la diva grollera de cabells taronges.

Sabia què li diria la seva família en aquell moment. La seva àvia, la Halmoni, diria: «Aquesta noia té el foc d'un dimoni a dins.» La mare recordaria a la Hana que la Soojin només era un altre obstacle en el seu camí cap a la fama. Però encara no tenia clar si la diva o algun altre perill ocult eren la seva amenaça més gran. La Kim Hana estava ben segura d'una cosa: hauria d'anar amb peus de plom.

A la **KPOP** Academy
tothom vol brillar,
però alguna cosa fosca
s'amaga entre bastidors.

La Hana creu que el seu repte més gran serà debutar com a estrella del K-pop. Fins que descobreix que a la prestigiosa K-pop Academy hi habiten ombres que s'alimenten de la por. Entre rivalitats amb la perfecta Soojin i exàmens impossibles, la Hana haurà d'unir talent, arts marcial i amistat per formar AURA, brillar a l'escenari i combatre en secret les ombres per demostrar que la llum interior pot vèncer fins i tot la foscor més profunda.

INCLOU UNA GUIA DE **KPOP**

1498462

ISBN 978-84-489-6759-8

9 788448 967598

**BARCANOVA
EDITORIAL**

www.barcanovainfantiljuvenil.cat